

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1840/2024
26.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију Републике Србије, коју заступа Марија Ивановић, адвокат из ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4733/23 од 01.02.2024. године, у седници одржаној 26.11.2025. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4733/23 од 01.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4733/23 од 01.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 1139/15 од 16.10.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезана тужена Компанија „INTERNATIONAL CG” ДП Београд, Компанија „GENERAL EXPORT” ДП Београд и тужена Агенције за приватизацију Републике Србије да тужиоцима солидарно исплате појединачно опредељене износе у еврима са каматом по ескотној стопи коју прописује Европска централна банка почев од 30.05.2009. године као дана доспелости потраживања до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужена Република Србија да им солидарно са прво, друго и трећетуженим исплати појединачно опредељене месечне износе са припадајућом законском затезном каматом као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезане су тужене Компанија „INTERNATIONAL CG” ДП Београд, Компанија „GENERAL EXPORT” ДП Београд и Агенције за приватизацију Републике Србије да тужиоцима солидарно накнаде

трошкове поступка у износу од 1.067.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.10.2015. године до пресуђења. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да туженој Републици Србији солидарно надокнаде трошкове поступка у износу од 82.500,00 динара.

По доношењу првостепене пресуде, правноснажним решењем Трећег основног суда у Београду П1 423/19 од 10.08.2021. године, раздвојен је поступак у односу на тужене Компанију „INTERNATIONAL CG” ДП Београд у стечају и Компанију „GENERAL EXPORT” ДП Београд у стечају и одређено одвојено расправљање у односу на тужену Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију РС и у односу на тужену Републику Србију. Истим решењем Трећи основни суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у односу на прво и друготужену и одредио да се након правноснажности решења списи предмета доставе Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду за даље поступање у односу на ове тужене.

Апелациони суд је пресудом Гж 4733/23 од 01.02.2024. године, ставом првим изреке, потврдио пресуду Трећег основног суда у Београду П1 1139/15 од 16.10.2015. године у делу става првог изреке за износ главног дуга у односу на тужену Агенцију за приватизацију РС, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације и жалбу ове тужене у том делу одбио као неосновану. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Трећег основног суда у Београду П1 1139/15 од 16.10.2015. године у преосталом делу става првог изреке у односу на тужену Агенцију за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, у делу за камату и обавезана је ова тужена да тужиоцима на износ главног дуга, који је опредељен за сваког тужиоца понаособ, исплати камату по стопи коју одређује Европска централна банка почев од 30.05.2009. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате камату по Закону о затезној камати, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом трећим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу другом и четвртим изреке и жалба тужилаца одбијена као неоснована. Ставом четвртим изреке, потврђено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, у делу којим је обавезана тужена Агенција за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације да солидарно тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 1.067.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате а жалба те тужене у том делу одбијена као неоснована. Ставом петим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде у преосталом делу става трећег изреке и одбијен захтев тужилаца да се обавезе тужена Агенција за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, да тужоцима исплати законску затезну камату на износ од 1.067.000,00 динара почев од 16.10.2015. године као дана пресуђења до извршности одлуке. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев тужене Агенције за приватизацију РС, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужена Агенције за вођење спорова у поступку приватизације против ставова првог, другог и четвртог изреке, због погрешне примене материјалног

права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, пошто солидарна обавеза ревидента за исплату новчане накнаде запосленима по основу усвојеног Социјалног програма постоји због пропуста њеног правног претходника, Агенција за приватизацију у поступку усвајања Социјалног програма, као органа надлежног за спровођење поступка реструктурирања послодаваца тужилаца, Компаније „INTERNATIONAL CG” ДП Београд и Компаније „GENERAL EXPORT” ДП Београд. О овом питању изражен је став у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1341/2016 од 31.01.2018. године, донете након одлуке Уставног суда Уж 2049/2013 од 04.10.2013. године, која је прихватила становиште исказано у одлуци Уставног суда Уж 4639/2012 од 08.05.2013. године и која има правно дејство и према лицима која нису поднела уставну жалбу а налазе се у истој правној ситуацији као и подносиоци уставне жалбе у том предмету, сагласно одредби члана 87. Закона о Уставном суду. Пресуђењем ове парнице, није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање исплате тражене накнаде у односу на тужену (пасивна легитимација, одговорност за накнаду штете, обим накнаде штете и рок застарелости потраживања).

Нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене ни у делу побијане пресуде којим је обавезана тужена на плаћање законске затезне камате на главни дуг, као ни у делу који се односи на трошкове поступка. Обавезивање тужене да тужиоцима плати законску затезну камату од дана доспелости до исплате и то са домицилном каматом до дана ступања на снагу Закона о затезној камати 25.12.2012. године, а од тог тренутка законску затезну камату на досуђени износ који се обрачунава у складу са тим законом, донета је применом одговарајућег материјалног права на утврђено чињенично стање, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у овом делу, као што услови нису испуњени ни у погледу одлуке о трошковима поступка као споредном потраживању а која се одлука уз то доноси у сваком конкретном случају с обзиром на чињенице у том поступку.

Из изложених разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

У споровима о новчаним потраживањима из радног односа, што је овде случај, за дозвољеност ревизије примењује се одреба члана 403. став 3. ЗПП, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност

предмета побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Тужба ради исплате новчане накнаде по основу Социјалног програма поднета је 01.11.2010. године, а вредност предмета спора побијаног дела за сваког од тужилаца понаособ, као формалних супраничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, с обзиром да је највиша вредност побијаног дела 6.800 евра у динарској противвредности, те ревизија тужене није дозвољена у овом делу на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Ревизија тужене није дозвољена ни против побијане пресуде у делу којим је одлучено о затезној камати на досуђен главни дуг, као ни против решења о трошковима поступка садржаног у тој одлуци. Наиме, прем ачлану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир, ако не чине главни захтев (став 2.).

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене пресуде у преиначеном делу којим је одлучено о камати на главни дуг и о трошковима поступка, односно о споредним тражењима, то је ревизија тужене и у том делу недозвољена.

Преиначење у делу одлуке о камати као споредном потраживању, ревизију тужене не чини дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија против одлуке о камати није дозвољена из разлога врсте одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић